

nas sordes lauo. meas abluo. Sed non hoc omnes audi
re poterant mysterium. Lauare uoluit quidē & abra
ham pedes. sed hospitalitatis affectu. Volebat & ge
deon lauare pedes angelō dñi qui apparuit sibi. Sed uo
lebat uni. Volebat quasi si qui deferrat obsequiuū non
qui donaret consorium. Hoc mysteriuū magnum est.
quod nemo cognouit. Deniq; p&ero dixit quod ego fa
cio tu nescis. ^{modis.} cognosces postea. Hoc inquit diuinū mys
terium ē. quod & iam quilauerunt requirunt. Non ē er
go simplex aqua celestis mysterii. per quā consequimur
ut partem cum xp̄o habere mereamur. Est & quædā
aqua quā mittamus inpelue animę nrāe. Aqua de
vellere & libro iudicium. Aqua delibro psalmorū. Aqua
est ros celestis oraculi. Veniat igitur dn̄e ih̄u haec
aqua in meā animā. In meā carnem. ut huius humore plu
vie nrārum conuallis mentiū. Atq; intimi cordis arua vi
rescant. Veniant in me fallacia tua. gratiā immorta
litatemq; rorantia. Dilue gressus mentis mee. ne lte
rum peccem. Dilue animi mei calcaneū. ut possim abole
re maledictum. ne morsū serpentis interiore pede sentia
sed sicut ipse iussisti sequentib; te. ut serpentes & scorpio